

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ว่าด้วยการลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๓ และมาตรา ๖๕/๑ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยการลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการ” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้อ ๔ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายข้อบังคับนี้ กรณีที่ไม่อาจใช้แบบหนังสือลาออกตามแบบที่กำหนดได้ ใบลาออกจากราชการต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ วันที่ยื่น วันที่ขอลาออกจากราชการ เหตุผลที่ขอลาออกจากราชการ และระบุตำแหน่งผู้บังคับบัญชาที่ยื่นหนังสือลาออกจากราชการด้วย

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นพิเศษ จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้า น้อยกว่า ๓๐ วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน และไม่ได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๕ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดแล้ว ให้บันทึกวันที่ข้าราชการผู้นั้นยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือไม่พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกภายใน ๗ วัน นับแต่วันได้รับรายงาน

ข้อ ๖ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มีได้ระบุวันลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก และแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้ไม่เกิน ๕๐ วัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้า น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนวันขอลาออกจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการเนื่องจากมีความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการหรือผู้ขอลาออกจากราชการโดยพลัน

ก่อนวันขอลาออก และให้การลาออกจากราชการมีผลในวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือลาออก

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการ โดยพินัย และการลาออกจากราชการมีผลตามวันที่ระบุในหนังสือลาออกจากราชการ

(๓) ในกรณีการยื่นหนังสือลาออกจากราชการในระยะเวลากระชั้นชิด ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกให้ยับยั้งการลาออก เพื่อให้มีระยะเวลาพอสมควรในการพิจารณาอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตการลาออกจากราชการ ให้ยับยั้งได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกทราบ โดยพินัยก่อนวันขอลาออกจากราชการ

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และมีได้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๙ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

การลาออก โดยเมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก เว้นแต่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะยับยั้งการลาออกจากราชการดังกล่าวก็ได้แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอลาออกเกินกว่าเหตุไม่ได้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์เกษม จันทร์แก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร